

Ha valaki elveszíti térdtől a jobb lábát, vajon mihez kezd? S ha egy olyan ember veszíti el, mint [Erőss Zsolt](#), aki a világ legnagyobb hegycsúcsát is meghódította? A válasz egyszerű: Erőss Zsolt folytatja a hegymászást és az amputáció után alig egy évvel meghódít egy újabb nyolcezrest.

Egészen hihetetlen Erőss Zsolt története. Ahogy hallgatom az előadását, nézem a képeket, azon gondolkodom, hogy vajon mi van ebben az emberben, honnan van benne ennyi lelkerő, ennyi kitartás, ennyi megszállottság, honnan jön ez egyáltalán? Hogy a tavalyi baleset és lába elvesztése után alig néhány hónap alatt felépült és szeptemberben már múltábal nekivágott a Cso Ojunak.

Ezt tavalyi [udvarhelyi előadásán](#) láthattuk-hallhattuk, most pedig azt konstatáltuk, hogy gyakorlatilag megy minden a régiben: a 2002-es Everest-hódítás óta folytatódó csúcshódítások nem maradtak abba, Erőss Zsolt idén megmászta a világ negyedik legmagasabb hegycsúcsát, az Everest „tőszomszédságában” levő Lhocét.

Ez példamutatás kitartásból mindenkinek, hiszen azt üzeni minden egészséges, illetve testi fogyatékkal élő embernek is, hogy még akkor sem szabad feladni, ha az ember elveszíti egyik lábát, akkor is meg lehet, meg tudod csinálni.

Allegorizációk és a Műveltség iránti költői tevékenység